

Rozmiary nikotynizmu wśród młodzieży

27 listopada 2012

W świetle uzyskanych wyników badań okazuje się, że spośród 120 osób, aż 98 osób nie pali papierosów, co stanowi 81,7% wszystkich uczniów biorących udział w badaniu. Do palenia papierosów przyznało się 22 uczniów czyli 18,3% spośród wszystkich ankietowanych (Tabela 4).

Tabela 4 – Liczba i procent uczniów palących i niepalących

Uczniowie	n	%
Palący	22	18,3
Niepalący	98	81,7
Ogółem	120	100,0

Tabela 5 – Liczba i procent uczniów palących i niepalących papierosy ze względu na miejsce zamieszkania

Liczba i procent uczniów palących i niepalących papierosy	Miejscowość				Ogółem	
	Rytwiany		Tarnobrzeg			
	n	%	n	%	N	%
Palący	10	20,0	12	17,1	22	18,3
Niepalący	40	80,0	58	82,9	98	81,7
Ogółem	50	100,0	70	100,0	120	100,0

Procent i liczba palących papierosy jest do siebie bardzo zbliżony w środowisku wiejskim i miejskim. W środowisku wiejskim, reprezentowanym przez Rytwiany, do palenia papierosów przyznało się 10 uczniów spośród 50 biorących udział w badaniu, tj. 20%. Papierosów nie pali 40 uczniów (tj. 80%). Jeżeli chodzi o Tarnobrzeg, wyniki są zbliżone do wyników uzyskanych w Rytwianach. W środowisku miejskim na 70 uczniów biorących udział w badaniu, papierosów nie pali 58

(tj. 82,9%). Do palenia przyznało się natomiast 12 osób (tj. 17,1%).

Na podstawie powyższego mogę stwierdzić, że środowisko zamieszkania nie ma większego wpływu na palenie bądź niepalenie papierosów przez uczniów. Należy jednak pamiętać, że badania były przeprowadzane na małej próbie badawczej, dlatego też uzyskane wyniki należy interpretować bardzo ostrożnie.

Tabela 6 – Liczba i procent uczniów palących i niepalących papierosy ze względu na płeć

Liczba i procent uczniów palących i niepalących papierosy	Płeć				Ogółem	
	Dziewczęta		Chłopcy			
	n	%	n	%	N	%
Palący	9	13,6	12	22,6	21	17,6
Niepalący	57	86,4	41	77,4	98	82,4
Ogółem	66	100,0	53	100,0	119	100,0

Wśród 21 osób, które przyznały się do palenia, papierosy pali 9 uczennic, czyli 13,6% wszystkich dziewcząt i 12 uczniów, tj. 22,6% wszystkich chłopców biorących udział w badaniu. W grupie 119 niepalących osób, 57 dziewcząt i 41 chłopców nie pali papierosów, co stanowi odpowiednio: 86,4% wszystkich dziewcząt i 77,4% wszystkich chłopców z tej grupy.

Tabela 7 – Ilość wypalanych papierosów w ciągu tygodnia przez uczniów palących

Liczba wypalanych papierosów	N	%
Kilka paczek	5	23,8

Mniej więcej jedna paczka	6	28,6
Kilka lub kilkanaście sztuk papierosów	3	14,3
Mniej niż jeden papieros	5	23,8
Kilka papierosów w ciągu roku	2	9,5
Ogółem	21	100,0

Jeżeli chodzi o liczbę wypalanych w ciągu tygodnia papierosów, okazuje się, że najczęściej badanych z grupy osób palących – 28,6%, wypala w ciągu tygodnia mniej więcej jedną paczkę papierosów. Licząc, że w paczce papierosów znajduje się 20-25 papierosów – w przeliczeniu na sztuki jest to średnio 22,5 papierosów na tydzień, licząc dalej – 3,2 papierosa dziennie. Najmniejszy procent badanych orzekł, że w ich przypadku liczba wypalanych papierosów to zaledwie kilka papierosów w skali całego roku. Można więc wnioskować na tej podstawie, że palenie ma charakter raczej okazjonalny. Niecałą paczkę papierosów (kilka lub kilkanaście sztuk) w ciągu tygodnia wypala 14,3% badanych. Natomiast w przypadku 23,8% osób, które przyznały się do wypalania kilku paczek papierosów na tydzień, można stwierdzić, że osoby te wykazują objawy uzależnienia od papierosów.

Rzucanie palenia jest skomplikowanym procesem. Składa się z wielu etapów, czasami wymagających powtórzeń. Niektórzy przestają palić pod wpływem chwili. Inni potrzebują głębokiego namysłu, długich przygotowań, mozolnego wyboru metody, specjalnych okoliczności. Lecz już sama chęć rzucenia palenia jest pierwszym poważnym krokiem, dzięki któremu wyzwolenie z uzależnienia może zakończyć się sukcesem.

Tabela 8 – Stosunek palących uczniów do zaprzestania palenia papierosów

Czy zamierzasz przestać palić?	N	%
Tak – chcę to zrobić jak najszybciej	15	68,2
Tak – kiedyś na pewno to zrobię, ale jeszcze nie teraz	4	18,3
Nie – na razie nie myślę o zaprzestaniu palenia, ale w przyszłości być może rzucę palenie	1	4,5
Nie – nie mam zamiaru przestać palić – ani teraz, ani w przyszłości	1	4,5
Nie wiem – nie zastanawiałem(am) się nad tym	1	4,5
Ogółem	22	100,0

Spośród wszystkich palących, 15 osób (tj. 68,2%) wyraziło wolę jak najszybszego rozstania się z papierosem. 18,3% ankietowanych – czyli 4 osoby – zamierza to zrobić w przyszłości. Może to oznaczać, że zdają sobie sprawę z tego jaki negatywny wpływ ma na ich organizm nikotyna, a także zrozumieli, że mogą być również modni, akceptowani społecznie nie paląc papierosów. Podobnie jak 4,5% nie myśli o zaprzestaniu palenia, identyczny procent badanych nie zamierza w ogóle uniezależnić się od papierosów.

Tabela 9 – Opinie na temat stopnia trudności wyzbycia się nałogu palenia

Jak sędzisz – czy gdybyś chciał(a) przestać palić, to czy byłoby to:	N	%
Bardzo łatwe	7	31,8
Raczej łatwe	7	31,8
Raczej trudne	6	27,3
Bardzo trudne	2	9,1
Ogółem	22	100,0

Tylko 9,1% palaczy uważa, że bardzo trudno jest rzucić palenie, a 27,3% z nich jest zdania, że jest to proces raczej trudny. Zdania tego nie podziela 31,8% wszystkich palących. Uważają oni bowiem, że bardzo łatwo jest przestać palić papierosy. Ten sam procent jest zdania, że raczej łatwo byłoby im zaprzestać palenia papierosów.

Zainteresował mnie również stosunek badanych do problemu palenia papierosów przez ich sympatie. Na pytanie: czy dążyliby do tego, aby ich sympatia rzuciła palenie, 23,9% badanych rzucenie palenia postawiłoby jako warunek dalszego bycia razem, a 29,1% dążyłoby do tego usilnie nie zrażając się niepowodzeniami. Wydaje mi się, że badani, którzy odpowiedzieli w ten sposób, zdają sobie sprawę jak niebezpieczny wpływ na organizm człowieka ma nikotyna, być może zrozumieli jakie koszty niesie za sobą palenie papierosów. Poza tym być może są wśród nich osoby niepalące, którym dym papierosowy bardzo przeszkadza i nie chcieliby, żeby sympatia kojarzyła się im z nieprzyjemnym zapachem papierosowego dymu.

Natomiast presji wobec sympatii co do decyzji o porzuceniu palenia nie wywierałoby 3,4% badanych, a dla 12,8% uczniów fakt palenia papierosów przez sympatię nie ma większego znaczenia. Natomiast 4,3% osób przyznało, że sama pali, więc byłoby lepiej gdyby ich sympatia również paliła. Myślę, że

można to argumentować w ten sposób, że osobie palącej, która nie ma zamiaru zerwać z nałogiem, trudno byłoby znaleźć jakiegokolwiek argumenty skłaniające jej palącą sympatię do podjęcia decyzji o zaprzestaniu palenia papierosów.

Tabela 10 – Stosunek badanych do faktu palenia papierosów przez ich sympatie

Wyobraź sobie, że Twój chłopak (lub dziewczyna) pali papierosy. Czy dążył(a)byś do tego aby rzucił(a) palenie?	N	%
Tak – dążył(a)bym do tego, ale w przypadku oporu dał(a)bym za wygraną	31	26,5
Tak – dążył(a)bym do tego usilnie nie zrażając się niepowodzeniami	34	29,1
Tak – rzucenie palenia postawił(a)bym jako warunek dalszego bycia razem	28	23,9
Nie – gdyż nie chciał(a)bym wywierać presji	4	3,4
Nie – gdyż nie ma to dla mnie większego znaczenia	15	12,8
Nie – gdyż sam(a) palę i nawet byłoby lepiej gdyby mój chłopak (dziewczyna) także palił(a)	5	4,3
Ogółem	117	100,0

Ponieważ badania przeprowadzane były na niezbyt dużej grupie osób, przy wykorzystaniu jednego narzędzia badawczego, należy bardzo ostrożnie interpretować zamieszczone powyżej wyniki badań.

Biorąc pod uwagę liczbę i procent uczniów palących i niepalących papierosy można stwierdzić że, palenie papierosów wśród uczniów klas ósmych nie jest zjawiskiem dość powszechnym. Nie oznacza to jednak, że szkoła jest wolna od

problemu jakim jest nikotynizowanie się młodzieży.

W świetle wyników badań można stwierdzić że, na rozmiar zjawiska nie ma wpływu miejsce zamieszkania – problem ten dotyczy w jednakowym stopniu zarówno młodzieży ze środowiska wiejskiego jak i miejskiego.

W przypadku osób palących, może niepokoić fakt, że dziewczęta nieznacznie ustępują chłopcom pod tym właśnie względem. Czym wytłumaczyć to zjawisko? Czternasto- piętnastoletnie dziewczęta są znacznie dojrzalsze od swych rówieśników-kolegów, którzy nie wytworzyli jeszcze całkowicie własnego obrazu samego siebie, nie osiągnęli jeszcze całkowitej równowagi z otoczeniem, ciągle poszukują nowych wrażeń, doznań, chcą się czuć doroślejsi, poważniej. Dziewczęta są bardziej rozwinięte również pod względem emocjonalnym, ale są mniej odporne na niepowodzenia szkolne i stres, problemy w domu. Jest to okres kiedy rozwijają się pierwsze uczucia sympatii wobec chłopców i pojawiają się pierwsze rozczarowania z tym związane. Wszystko to sprawia, że dziewczęta chcą być bardziej widoczne, zwrócić na siebie uwagę płci przeciwnej, zainteresować swoją osobą otoczenie. A papieros daje szansę na rozładowanie napięcia wewnętrznego, a jako pretekst może być wstępem do zawierania nowych znajomości, zwrócenia na siebie uwagi.

Chociaż zdecydowana większość młodzieży palącej papierosy deklaruje chęć jak najszybszego zerwania z nałogiem, to zdania na temat tego czy jest to proces łatwy, czy trudny są podzielone.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.